

موافقتنامه امنیتی افغان و آمریکا

وبیلان کمک آمریکا

امیرفیض- حقوقدان

درگذشته های دور وقتی کشتی ها به گل مینشست، کشتی بانان آنقدر صبر میکردند تا باران های موسمی شروع شود تا کشتی های فرونشسته در گل رها شوند.

سیاست آمریکا در تسلط برکشورها عینا همان روش ناخدایان کشتی های قدیم است، آمریکا درمقابل مخالفت مردم و یا دولت کشورها درمقابل با تسلط آمریکا آنقدر صبر میکند تا انتخابات کشورها شروع شود، زیرا جریان انتخابات و نتیجه آن است که موافقتنامه امنیتی افغان و آمریکا که کاملا به گل نشسته بود براحتی به حرکت درمیآید و در دومین روز رئیس جمهور جدید (بخوانید نوکر جدید و ازپیش تعیین شده آمریکا) قرارداد امنیتی افغان را باتمامی موارد خفت بار از قبیل مصونت های قضائی و سیاسی و نقض حاکمیت ملی و امنیت فردی آنهم دریک کشور اسلامی بسرعت امضا میشود.

هزینه انتخابات افغانستان

تحریر حاضر همینکه در جریان اخبار و تفاسیری که نسبت به انتخابات ریاست جمهوری افغانستان و پی آمد فوری آن، امضای موافقت نامه امنیتی آمریکا و افغان قرار گرفت به موضوعی برخورد که غیرقابل تصور بود؛ و موضوع مزبور میتواند جوابگوی یکی از ابهامات حاکم بر مبارزه ایرانیان خارج از کشور باشد.

آقای عبدالشہید ثاقب مفسر خبرگزاری جمهور افغانستان نوشته است.

تمام رای دهندگان خواهان یک انتخابات شفاف و عادلانه هستند و کشورهای غربی هم که هزینه های انتخابات را میپردازند بطور طبیعی مواضع خود را در برابر مسائل و رخداد های انتخابات خواهند داشت

(سایت همایون افغان)

غیرقابل تصور بود که هزینه انتخابات ریاست جمهوری کشوری را کشورهای دیگر از جمله آمریکا تامین کنند، تالی فاسد این عمل قبیح را آقای عبدالشہید ثاقب یک امر طبیعی دانسته که کشور تامین کننده هزینه های انتخاباتی کشور ثالث، حق خود میداند که مواضع خود را در برابر رخداد های کشور ثالث تعیین کند، یعنی در انتخابات دخالت کند و شخص مورد نظرش را به ریاست جمهوری برساند.

هنگامی که امر مطلع شدم یادم آمد که در قوانین کنگره آمریکا که بمنظور حمایت از گروه های طرفدار دموکراسی و آزادی در ایران وضع و تخصیص بودجه شده است فعالین انتخابات آزاد هم بالصراحه شامل قوانین مزبور شده اند.

دانه های تحقیقی مزبور تحریر رابه این دانستن هدایت میکند که انتخاب شعارهدف **<انتخابات آزاد>** ازسوی شورای ناپیدا!! اگر یک کارسیاسی نیست، که نیست، ولی یک کارنان و آبدار فوق العاده ای هست که هست.

کارسیاسی نیست، زیرا خواسته ای که درقانون اساسی کشور پیاده شده، مبارزه سیاسی محسوب نمیشود.

مبارزه سیاسی به مبارزه ای اطلاق میشود که مشروعیت و اساس رژیم حاکم را هدف بگیرد. درمبارزه سیاسی هدف باید کاملا روشن و ازتفاسرمتمايز و مغایرونظری بدورباشد. خواسته انتخابات آزاد آنهم بصورت یک هدف مشخص، با قاطعیت و تعریف جامع اجرایی همراه نیست، همین انتخاب شیخ حسن را اتحادیه اروپا غیر آزاد و آمریکا آنرا آزاد تلقی کرد.

شورای ناپیدا!! میتوانست براندازی جمهوری اسلامی را هدف، معرفی کند ولی اشکال دراین بود که چنین هدفی با قوانین کنگره و تخصیص بودجه همخوانی نداشت، و اگرمتوسل به عبارت **انتخابات آزاد** نمیشد و مثلا هدف خود را دمکراسی معرفی میکرد، مشمولین چنین هدفی کم نبودند و نیستند و شانسی شورای ناپیدا درلاشخوری بسیارکم میشد ولی اکنون که فقط شورای مزبور است که هدفش انتخاب آزاد است راه باز است!

لاشه یکی و لاشخور هم یکی است

دریافت دیگر اینکه همانطور که آقای عبدالشهید ثاقب ازجریان انتخابات افغانستان شهادت داده؛ **کشورهای خارجی وقتی هزینه انتخابات را میدهند بطورطبیعی حق دخالت درانتخابات کشورها را هم برای خود قائلند.**

ازدکترمصدق جمله ای ثبت درصورت جلسات مجلس است که درزمان وثوق الدوله گفته است: **<کشوری که به بیگانه بدهکاراست استقلال ندارد>** ^۱ یعنی ازنفوذ بیگانه برکنارنیست در تطبیق مورد یعنی **انتخاباتی که برای آزاد بودن آن و تبلیغ و فعالیت آن پول آمریکا درمیان باشد آن انتخابات آزادی اش همان است که انتخابات افغانستان است؛ و درنهایت انتخابات آزاد مورد نظرشورای ناپیدا چیزی است شبیه به انتخابات افغانستان، زیرا افغانها هم خواهان انتخابات آزاد بودند که هدف شورای ناپیدا هم هست و هم هزینه انتخابات افغان و هزینه فعالیت شورای ناپیدا ازیک ممریعنی بیگانه تامین میشود. امروز آمریکا هزینه های شورای ناپیدا رامیدهد و فردا هم هزینه های مخفی انتخابات جمهوری اسلامی را**

هزینه های مخفی انتخابات

^۱ - مصدق خود در بن بست نفت ناچار به قرض بود.. دکتر مصدق به حمایت اقتصادی آمریکا بیش از حمایت سیاسی آن دل بسته بود و تصور میکرد به پشتوانه کمکهای آمریکا خواهد توانست سرانجام بر مشکلات اقتصادی ناشی از کاهش درآمدهای نفتی فائق آید. روش مصدق برای جلب توجه امریکاییها و فاصله انداختن میان آمریکا و انگلیس، نتهتها مفید نبود بلکه زیانهای غیرقابل جبرانی را در پی داشت. ح-ک

به گزارش سایت همایون (افغانستان) از بخش سیاسی اطلاع رسانی افغان؛ «ظاهراً کمیته های ۵۰ گانه جرگه مشورتی، همگان تطمیع شده اند که هیچکدام از مفاد پیش نویس این پیمان استراتژیک، مخالف و معارض با قانون اساسی و قوانین اسلامی نیست» اینرا میگویند هزینه های مخفی انتخابات.

همان پایگاه خبری افغان گفته است:

صبغت الله مجددی رئیس لویی جرگه به خبرنگاران گفت: «کرزی حق ندارد در امضای موافقتنامه امنیتی تاخیر کند ماهرجه میخواستیم آمریکا قبول کرد» (یعنی حق و حسابی که میخواستیم آمریکا قبول کرد و داد).

همین آقای صبغت الله مجددی بهنگام انتخاب کرزی که کاندید آمریکا بود گفت بمن الهام خدائی شده که به کرزی رای ریاست جمهوری بدهم. لابد اکنون هم الهام دلاری شده که با موافقتنامه امنیتی موافقت کند.

پایگاه خبری مزبور نوشته است یک شخصیت جهادی (صبغت الله مجددی) که سمت دولتی ندارد وقتی با چنین قاطعیت و تحکمی میگوید کرزی باید موافقتنامه را امضا کند و حق تاخیر ندارد یا بدین معناست که کرزی در این کشور کاره ای نیست و یا اینکه دلارهای آمریکائی بسیار شیرین است.

همو اضافه کرده است «بسیاری از کارشناسان و حقوق دانان منصف مسائل سیاسی بشما خواهند گفت که این ننگین ترین پیمانی خواهد بود که تاریخ افغانستان به خود دیده است».

نقش دلار در انتخابات کشورها

دخالت آمریکا در انتخابات کشورها بصورت تعویض صندوق و ریختن ارای باطله نیست، نقش دلار در رابطه با روسای قبایل و احزاب و صاحبان صنایع و فنودالهاست یعنی همان کاری که در انتخابات مصر کردند، در انتخابات قبلی افغانستان کردند (روزنامه نیویورک تایمز ۲۶ اوت همان سال و نیز روزنامه واشنگتن پست نوشتند) سازمان سیا به کثیری از مقامات افغان پول پرداخت کرده است» به همان طریقی که در انتخابات سال ۸۸ جمهوری اسلامی کردند ولی ناموفق بود، در انتخابات سال ۹۲ جمهوری اسلامی کردند و موفق بود. نقش دلار در انتخابات سال ۹۲ در خارج از کشور در حدی بود که حتی یک سازمان به تحریم انتخابات تن نداد در حالیکه این بیان اعلیحضرت است «اگر ایرانیان انتخابات را تحریم کنند موفقیت بزرگی است» و حتی خود ایشان هم به تحریم انتخابات سال ۹۲ رضایت ندادند.

رویه آمریکا در حمایت و کمک به مخالفان جمهوری اسلامی نقش شبان و گله است شبان از گله حفاظت میکند که آنها را بفروشد و منافع ببرد. آمریکا هم گروه های باهدف انتخابات آزاد را چاق و چله میکند که در انتخابات از آمریکا تبعیت کنند.

حامد کرزی دقیقا میدانست که آمریکا که هزینه انتخابات ریاست جمهوری افغان را میپردازد خود را محق در دخالت در انتخاب رئیس جمهور مورد نظرش میداند، بهمین دلیل یکی از شرائطی که برای امضا موافقت نامه امنیتی اعلام کرد <تعهد آمریکا به عدم دخالت در انتخابات افغانستان بود> و این شرط را چندین بار هم تکرار کرد. فیضی سخنگوی دولت افغان هم آن شرط را تکرار کرد.

نتیجه اینگه

در این قاعده معمول (سلام روستانی به طمع نیست) اکنون که هزینه های فعالیت شورای ناپیدا و یا هر واحدی که تحت عنوان انتخابات آزاد فعالیت میکند از طرف آمریکا تامین میشود این هزینه ها به حساب هزینه انتخابات آزاد کشور منظور و متعاقب آن حق مداخله برای کشور کمک دهنده ایجاد میگردد.

وبه عبارت روشن - شورای ناپیدا دوماموریت عمده را پیگیری میکند اول تجزیه ایران و دوم زمینه دخالت آمریکا در امر انتخابات ایران.

نقش پشت پرده کرزی

آقای بریان بکر کارشناس مسائل افغان در گفتگوی باشبکه خبراشا تودی **Russia Today** <حامد کرزی رامستعمره آمریکا دانسته و حیات سیاسی خود را در قدرت، مدیون همکاری با آمریکا میداند> او اضافه کرده است <کرزی مجبور است برای تثبیت اعتبار داخلی خود از آمریکا فاصله بگیرد و از یکسو خود را مدیون آمریکا میداند و از سوی دیگر از خشم مردم آمریکا آگاه است> و او در تائید خشم مردم گفت <همه ما میدانیم که هیچ شهروند افغانی در حوادث ۱۱ سپتامبر دخالت نداشت اما این در حالی است که تاکنون ۱۰ هاهزار نفر از شهروندان افغان از بین رفته اند>.

نقشی که آقای بریان بکر از کرزی در رابطه با موافقتنامه امنیتی ترسیم کرده نقش ظاهر است ولی نقش پشت پرده تصویر دیگری را نشان میدهد.

آمریکا دقیقا میداند که بدترین قرارداد استعماری را به ملت افغان تحمیل کرده است و میداند که دیر یا زود طوفان قهر ملت افغان به روی قرارداد مزبور به حرکت درخواهد آمد. آمریکا برای کنترل طوفان مزبور زمینه راطوری فراهم ساخته که رهبری آن طوفان متعلق به کرزی باشد تا قابل کنترل و غیر قابل انفجار گردد.

آمریکا در جهت سفت کاری تصویب پیمان امنیتی علاوه بر بذل مال به حيله ای دست زد که در تاریخ دموکراسی جهان بی سابقه است؛ و آن این است که پیمان امنیتی را به امضای هر دو رقیب انتخابات

ریاست جمهوری رسانید و نام این عمل را هم وحدت ملی گذاشتند و همین کرزی هم اعلام کرد که دیگر در افغانستان اپوزیسیون دولت و یا اقلیت و اکثریت وجود نخواهد داشت.

نگرانی آمریکا از آینده موافقتنامه فصل مشهودی است که یکی از علائم آن همین امضای پیمان امنیتی بوسیله دورقیب انتخاباتی ولوی جرگه است. این نگرانی و حساسیت آمریکا نسبت به حفظ پیمان امنیتی افغانستان لازم میساخت که آمریکا فکر آشفستگی و طوفان مخالفت و خشم ملت افغان را هم بنماید و در این راستاست که میدان را برای فعالیت نوکروسر سپرده خود یعنی حامد کرزی فراهم ساخت.

کرزی متن موافقت نامه امنیتی را درواشنگتن شخصا امضا کرده بود بنابراین فصل مخالف او با پیمان امنیتی مختومه است و تنها فصل کنترل مخالفت و طوفان مردم علیه پیمان مزبور مفتوح است.

کرزی انتخاب مردم افغانستان نبود تحمیل بر مردم افغانستان آنهم با تهدید نماینده آمریکا بود.

کرزی در برنامه مصاحبه با بی بی سی در سال ۱۳۹۱ و تلویزیون ملی افغان گفت > آمریکا برای این به افغانستان نیامده که دوباره این کشور را ترک کند.<

کرزی کسی نیست که ملاحظه و جبهه ملی خود را داشته باشد هزاران مدرک و سند و اقرار پروابستگی او به آمریکا وجود دارد و اکنون هم برای آینده تسلط آمریکا بر افغانستان نقشهای لازم را ایفا میکند.

برگشت کمکها به آمریکا

آقای بریان بکر کارشناس سیاسی مسائل افغان درباره سرمایه گذاری آمریکا در افغانستان مطلبی را منتشر ساخته که با تحقیق روی اظهارات او، مسائلی آشکار شده که حداقل اینجانب از آن بی اطلاع بوده ام.

آقای بریان بکر نوشته > دو آمریکا در قبال موضوع افغانستان فعالند یکی آمریکای ثروتمند که از کنار کابل (مقصود حضور آمریکا در افغانستان است) به ثروت افسانه ای رسیده و تمام پیمانهای مهم صنعتی و اقتصادی و نفتی و گازی را اختیار دارند و آمریکای دیگر پرداخت کنندگان مالیات در آمریکا هستند که هزینه های اشغال آمریکا (ثروتمند شدن آمریکایی های فعال در افغانستان) را میپردازند.

اکنون به ملاحظات زیر، به اتفاق رجوع میکنیم تا بتوان بیان کمکهای آمریکا که بخشی از عنوان این تحریر است را ترسیم کرد.

❖ > آمریکا از سال ۲۰۰۱ تا (۱۷ مرداد ۱۳۹۳) ۱۰۰ میلیارد در بخشهای غیر نظامی و ۶۰ میلیارد

دلار در بخش های نظامی اعلام کمک کرده است. (وزیرداری افغانستان ۱۷ مرداد ۱۳۹۳)

❖ وزیرداری افغانستان (زاخیلوال) در گفتگوی بارادیو آزادی گفت: > تنها ۲۰ درصد

کمکهای آمریکا در افغانستان هزینه شده و ۸۰ درصد باقی مانده توسط نیروهای آمریکا

به آمریکا برگشت داده شده است.<

❖ موضوع بالا از سوی آقای سوپکو بازرس عالی آمریکا در امور افغانستان در عبارت <بخش عظیمی از کمک های دولت آمریکا که برای افغانستان تخصیص میدهد، بدون اینکه در افغانستان مصرف شود به آمریکا بازگردانده میشود> تانید شده است.

از شهادت های بالا این حقیقت مکشوف است که هشتاد درصد از رقم کمکهایی که آمریکا مدعی است به افغان تخصیص داده غیر واقعی یعنی اسمی است و به دولت آمریکا برگشت شده است؛ مطلب مزبور را که تاکنون نشنیده و خوانده بودم نوعی کلاهبرداری سیاسی و اعتباری است، درست مانند اینکه کسی اعلام کند که یک میلیون دلار کمک به بیمارستانی داده است در حالیکه ۸۰۰ هزار دلار آنرا پس گرفته باشد.

کیفیت مصرف ۲۰ درصد

اکنون به بینیم که آن ۲۰ درصد را چگونه آمریکا مصرف میکند:

❖ آقای عمر زاخلیوال وزیر دارایی افغانستان در واکنش به اتهام حیف و میل کمک های دولت آمریکا گفت <نیروهای طرف قرارداد آمریکا عامل اصلی حیف و میل کمک ها در افغانستان هستند. او اضافه کرد که <نیروهای طرف قرارداد آمریکا پروژه های بازسازی در افغانستان را با هزینه های هنگفت و بدون مشورت با دولت این کشور انجام میدهند، آمریکا مبالغ زیادی را بدون اطلاع و مشورت و پاسخگویی به دولت افغانستان در اختیار نیروهای طرف قراردادش گذاشته که بیشتر در بخش های غیر ضروری هزینه شده است>.

<تعداد نیروهای نظامی آمریکا در افغانستان ۱۸۹ هزار نفر است که ۶۸ هزار نفر نظامی ارتش آمریکا و ۱۲۱ هزار نفر پرسنل نیروهای نظامی هستند که پیمانکاران خصوصی ارتش آمریکا نامیده میشوند و این افراد همه کار میکنند از ساختمان سازی تا کسب اطلاعات و آدمکشی و غیره. آقای باراک اوباما هم تانید کرد که تعداد پیمانکاران ارتش آمریکا از تعداد ارتش آمریکا در افغانستان بیشتر است. انتظار میرفت که تا پایان سال ۲۰۰۹ تعداد پرسنل ارتش آمریکا به ۲۲۰ هزار نفر برسد> (پایگاه کامن دریمز)

دیدید که از کل کمک های اسمی آمریکا به افغانستان ۸۰ درصد به خزانه داری آمریکا برگشت میشود و ۲۰ درصد باقیمانده را هم پیمانکاران خصوصی ارتش آمریکا؛ یا به نوعی آمریکایی های فعال در افغانستان میبرند که تعداد آنها بالغ بر ۲۰۰ هزار نفر است. و این <همان طیف آمریکایی ثروتمند است که ثروت خود را از افغانستان بدست آورده اند> (بریان بکر).

سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار در آمد آمریکا

<آقای کرزی رئیس جمهور افغانستان در اجلاس سالانه روز جهانی مبارزه با مواد مخدر (۲۶ ژوئن) که در کابل تشکیل شد فاش کرد که **مواد مخدر به تشویق خارجی در افغانستان کشت و تولید میشود** و تنها از این بابت سالانه ۶۰ تا ۱۰۰ میلیارد دلار کسب در آمد میکنند و تنها سه درصد این پول بدست افغانها میرسد. هم اکنون تنها نظامیان آمریکایی و ناتو در افغانستان حضور دارند. همه همسایگان افغانستان بدانند که ما افغان ها نه بازیگران اصلی مواد مخدر بلکه قربانیان این تجارت مافیائی هستیم. در حال حاضر تنها

در ولایت هلمند در جنوب افغانستان که حدود ۱۰ هزار سرباز انگلیسی در آنجا حضور دارند بیش از ۹۰ درصد هروئین جهان کشت و تولید میشود. در دوران حاکمیت طالبان بر افغانستان تولید تریاک ۸۰ تن در سال میرسید اما این مقدار پس از اشغال بوسیله آمریکا روند صعودی یافت و در سال ۲۰۰۲ به ۳۴۰۰ تن و سپس در سال ۲۰۰۹ به ۸۲۰۰ تن رسید.

بیلان مالی آمریکا در افغانستان

کمکهای ادعائی آمریکا به افغانستان مجموعاً ۱۶۰ میلیارد دلار.

۱۲۸ میلیارد دلار از مبلغ کمک به خزانه داری آمریکا برگشت میشود.

۳۲ میلیارد دلار به جیب حدود ۲۰۰ هزار واحد کاری آمریکا میرود. چگونه میرود در همین تحریر شهادت آقای جان سوپکو بازرس عالی دولت آمریکا در امور افغانستان را خواهید شنید.

در مقابل، آمریکا سالیانه بین ۶۰ تا ۱۰۰ میلیارد از قاچاق مواد مخدر در افغانستان بدست میآورد.

بیلان مالی آمریکا در افغانستان نشان میدهد که آمریکا در ۱۰ سال گذشته حداقل ۶۰۰ میلیارد دلار از حضور در افغانستان استفاده برده و در مقابل ۳۲ میلیارد به جیب آمریکائی های در خدمت ارتش آمریکا ریخته است.

معنای کمک آمریکا را معادله مزبور نشان میدهد.

از گزارش و شهادت بازرس عالی دولت آمریکا جان سوپکو:

- ❖ بیشتر پایگاه هائی که برای نظامیان افغان از سوی آمریکا ساخته شده، میلیون ها دلار در ساخت این پایگاه ها حیف و میل شده است.
- ❖ در بیشتر ساختمان ها استاندارد های لازم رعایت نشده از باب مثال در ولایت قندور، آمریکا یک پایگاه نظامی ساخته بمبلغ ۷۰ میلیون دلار در گزارش آقای سوپکو به کنگره آمریکا آمده است که پایگاه مزبور در زمین بی ثبات ساخته شده و سقف اطاقها بدلیل کیفیت بد مصالح فروریخته و در حال حاضر این پایگاه غیر قابل استفاده است.
- ❖ در گزارش سوپکو به مشکلات و حیف و میل میلیونها دلار در ساختمان سه پایگاه نظامی در ولایت ننگر در شرق افغانستان اشاره شده و گفته شده که این پایگاه ها غیر قابل استفاده بوده و اکنون زیر زمین آن برای مرغداری استفاده میشود.
- ❖ گزارش هشدار داده است که حداقل ۴۰۰ میلیون دلار در پروژه های زیر ساختی حیف و میل شده است.
- ❖ در گزارش مزبور آمده است که کمکهای آمریکا بالغ بر ۲۸ میلیون در روز بوده و واشنگتن از جنگ جهانی دوم تاکنون برای هیچ کشوری در جهان این مبلغ را مصرف نکرده.
- ❖ خبرگزاری رویترز نوشته بنابر تحقیقات کنگره آمریکا حدود ۳۴ میلیارد دلار در این کشور برای عقد قرارداد های نظامی بابخش خصوصی در جنگ افغانستان و عراق حیف و میل شده است جان

سوپکو گفته است آمریکا چندین ساختمان راکه فکرمیکرد در افغانستان ساخته گم کرده و او و همکارانش نمیدانند که این ساختمان هاچه زمانی و در کدام منطقه افغانستان ساخته شده است. ❖ همان خبرگزاری نوشته است >در گزارش بازرسان کنگره آمده که فرماندهی آموزشی ناتو هنوز نمیداند که میلیونها لیتر مواد سوختی به کجا رفته و در اختیار کدام نیروها قرار گرفته است جان سوپکو به دفتر وزیر دفاع آمریکا نوشته که تحقیقات در مورد ۴۷۵ میلیون دلار شروع شده است در گزارش سوپکو آمده است که مقام های فرماندهی CSTC-A تمامی اسناد مالی مرتبط با پرداخت خرید مجموعا ۴۷۵ میلیون مواد سوختی برای اردوی ملی افغانستان از تاریخ ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱ را از بین برده است.

❖ در آخر گزارش سوپکو آمده است >اگر موسسات بدرستی در مورد برنامه های ساختمانی و پروژهای نظامی پاسخ ندهند ضایع شدن میلیارد ها دلار حتمی خواهد بود.

نکته قابل دقت

نکته قابل اهمیت در این است که گزارش آقای سوپکو در زمانی درواشنگتن منتشر شد که آقای کرزی برای امضای موافقت نامه امنیتی درواشنگتن حضور داشت و موافقت نامه را هم امضا کرد.

بیش کش این تحقیق

تحقیق بالا تقدیم و پیش کش میشود به شخصیتی که نجات ایران را بدون کمک

جامعه جهانی ممکن نمیدانند!.

